

(המשך מעמוד 35)

חייב למות, ואינם יודעים שיש ביכולתו לחיות בלעדיתהם.
איבדנו את מיץ החיים, רצחנו את רעיונות הנועזים והמלהיבים, נטשנו את דרכי חכמת-החיים, את הקוסמופוליטיות היפה של היהודים, את ידיעת המוסיקה, את ארון-הספרים והלמדנות... ונכנסנו ל"דיכאון במדים של אנשי צבא ומילחמה, הגניוס שלנו שהתבטא בעבר בפרסי-ז'ובל, מתגבש עתה בלבוש של גנרלים נמוכיים קומה ושחצניים, המלבים את להבות אש המגיפה.

"עלינו להתמודד במגיפה."
"אנחנו נתמודד במגיפה!"

עכשיו, היו לנו קונטררימהפכני לשנוא. הימנו, קומיסאר מהפכני שיביא ניצחונות מפוארים. פורקי טרוק שיתן לנו את הרקע האידיאולוגי, מנהיג נערץ שישלח את ההמונים הממורמרים. ידענו מה לעשות למישטריהישן. היה לנו פודחן-אישיות שנבע מתוך נפשי האומה. היתה לנו סיפור בימי המלחמה, נקמה קדושה, מוסדות שי כהם תשופץ תחושת האנשים וי עלינו להתמודד במגיפה.

עמדנו דום ושרנו את ההימנון. עקבנו בעיניים אחר המגיפה האוכלת ב"נפש היחיד ונוגסת בבשר ההמונים. מכרי סמת כתולעת מויקה את לבב גיועיה-העצים של התרבות. ייתכן שאין מרפא למגיפה המאיימת על עצם קיומנו, מאיימת להל"ביש עלינו כותנות-פסים, או ברדסייקלגרי סים. המגיפה הזאת משמשת אגס-ניקוז קיבוצי למורסה ענקית ומוסרית.
האם תקדים המהפכה את המילחמה?
היא תכרות המהפכה את נגע המגיפה?
הנביא דיבר על גהר סמבטיון והאדור מים שמעברו השני, גוג הוסיף כי המהפכה מתנהגת כמו כישלונה מובטח. פעמוני העיר-העתיקה השמיעו צילצולים בתדירויות שונות. כמו אוטופיה.

מי לא זוכר את אוטופיה? היא היתה בלונדית ותמירה. פניה סימטריים, נקודת חן בלחיה השמאלית, חיוכה אופטימי ור אפה בעננים. מי לא חזר אחריה לפני המילחמות? היא היתה מגיעה בצהריים לבית-הקפה עם פוינטר שהיה קשור לידה המינית. בלילות נהגנו לשיר סרנדות תחת חלונה.
"עכשיו היא זקנה ואף אחד אינו מתחר אחריה."

מתוך הלילה נכנס לבית-הקפה יאיר ה-לאומני. הוא התבונן לעברנו במבט דהוי, שילם עבור בקבוק עראק, וחילק לנו מהי משקה: "אני מחפש אתכם מאז תם הקרב על עמורה, לאן נעלמתם? כיצד תגנתם את החגיגות הפציפיסטיות הצימחוניות שלכם?"
"הבט, יאיר, אינך מתאים לחגיגות שלנו."
"אבל אנחנו חברים-לנשק."
"היינו. עכשיו אנחנו שופכים לעג כמים על כל הדברים הקדושים לך, מתוים מי רגליים לעבר המתים שלך, והמתים ב"עתידי."
"לא נורא, בבוקר תהיו שוב פטריוטים."
"על מה אתה מדבר?"
"מידבא מאיימת על בטחוננו, ועל עצם קיומנו."
"שוב מילחמת-חורמה."
"רציתם להפוך מהפכה והנה הגעתי אני, יאיר הלאומני, הריאקציונר, להשביח את שימחתכם. מה היתם עושים אם לא היה לכם חברי-לנשק ריאקציונר?"
"היינו הורגים אותך, וקוברים עמוק באדמה."
"טוב שאני משייך לריאקציה השחורה."

קונטררימהפכני לשנוא. הימנון. קומיסאר מהפכני שיביא ניצחונות מפוארים. פודחן-אישיות שיתן לנו את הרקע האידיאולוגי, מנהיג נערץ שישלח את ההמונים הממורמרים רים. ידענו מה לעשה למישטריהישן. היה לנו פודחן-אישיות שי נבע מתוך נפש האומה. היתה לנו סיפור בימי המלחמה, נקמה קדושה, מוסדות שבהם תשופץ תחושת ה"אנשים, עלינו להתמודד במגיפה. מולנו ניצבת הריאקציה השחורה, ואנו חפרים את ההמונים שזהם נזקקת המהפכה.
אלא שהסתבר לנו כי האדם טרם ירד מהעצים והוא עדיין שייך לקופים. בוקר טוב מהפכה, המילחמה גני בה לך את ההמונים.

ההמונים הממורמרים. ידענו מה לעשות למישטריהישן. היה לנו פודחן-אישיות שנבע מתוך נפשי האומה. היתה לנו סיפור בימי המלחמה, נקמה קדושה, מוסדות שי כהם תשופץ תחושת האנשים. עלינו להתמודד במגיפה, ומולנו ניצבת הריאקציה השחורה. עמדנו דום ושרנו את ההימנון.

יאיר הלאומני התיישב וצחק עלינו. ישבו מופנמים בעצמנו כמו בבית קברות צבאי. בין קולות הלילה הזה לא נשמעו הדי ורעמי המהפכה, בכלובי-שיכור נים המתינו ההמונים במערומיהם לצווי מילחמתי חדש. כרסים שעירות נשפכות ללא תארייכווד, ללא סימניהיכר מעמי דיים. שלא תהינה לכם אשלויות. בבוקר תהיו חיילים בצבא הגדול הזה. אפסנאים יחלקו לכם נעליים ממוסמרות, חגורים, תמ"קים, ויעמידו אתכם בשורות ארוכות על צלע ההר. המהפכה שסיפרנו עליה נדחקה לשולי הדרך שבה פוטעים ליגיונות ההיסטוריה. המילחמה חזקה מהמפ"כה, כפי שתלושיה-משכורת חזקים מהי מהפכה.
אבישוע פינקלשטיין הפוליטרוק ניסה

סופר עומר יש הימנון, יש סיביר

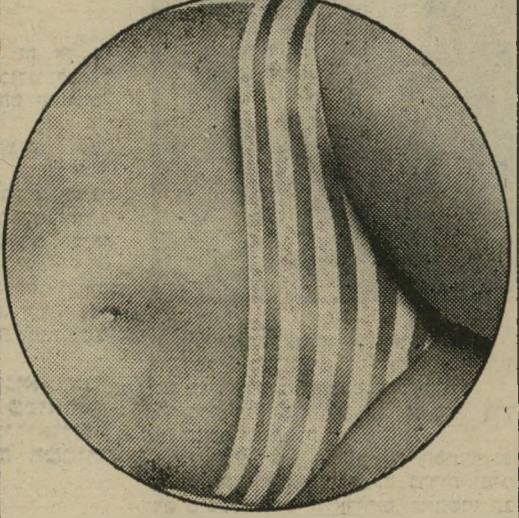
להרים לנו את המוראל. הוא סיפר כי בשעה אפס-שבעי-אפס-אפס תהא תחנת השידור בידנו. תובליקין יישב ליד המיקרופונים וישא את דברו לאומה קרועת הלב אך נשמת לקבל את הנט האחד אין שני. ואז ייצאו ההמונים לרחובות.
"הקריאות שלנו יפלו על אוזניים אטור מות. מדוע ייצאו אנשים לרחובות. אם יש באפשרותם לעקוב אחר המהפכה מעל מסכי הטלוויזיה?"

שחר התחיל מפציע בכביש מול בית הקפה. חשנו כמו ביקיצת גרדמים. יאיר הלאומני עזב אותנו בצעדי-אווז נוקשים, ויצא לעבר האגודות שחיממו את מנועיהן למילחמה. הותיר אותנו להשתמש ממעמ"קים קרא אותו האלהים. מרחוק נשמעו סירנות של מילחמה. בשמיים עברו מטרי סים כבדים של חיל-האוויר. כולם שימנו והכינו את המכונה הגדולה שמטרתה להור ציא לאויב את הפרשדונה. רציתי לרוץ אחרי יאיר הלאומני, לומר לו, כי כליכך מתוק ומכובד למות למען המולדת. זה כמו ללקק סוכריה על מקל. רציתי להור חירו כי אלתי-הגורל מפחדת מפני האמרי צים וגואלת את הפחדנים. באין תהילה חדשה נולדת, גם הישנה דועכת. היינו מחוסלים, למרות שהיה לנו הכל כדי להתחיל במהפכה:

קונטררימהפכני לשנוא. הימנון. קומיסאר מהפכני שיביא ניצחונות מפוארים. פודחן-אישיות שיתן לנו את הרקע האידיאולוגי, מנהיג נערץ שישלח את ההמונים הממורמרים רים. ידענו מה לעשה למישטריהישן. היה לנו פודחן-אישיות שי נבע מתוך נפש האומה. היתה לנו סיפור בימי המלחמה, נקמה קדושה, מוסדות שבהם תשופץ תחושת ה"אנשים, עלינו להתמודד במגיפה. מולנו ניצבת הריאקציה השחורה, ואנו חפרים את ההמונים שזהם נזקקת המהפכה.
אלא שהסתבר לנו כי האדם טרם ירד מהעצים והוא עדיין שייך לקופים. בוקר טוב מהפכה, המילחמה גני בה לך את ההמונים.

היי חופשיה עם או-פה

ob.

הטמפון הקטן שכבש את העולם

הליגה לזכויות האדם והאזרח:

יופסקו הפקעות הקרקעות בגליל, במשולש ובנגב!

בשבועות האחרונים, קיבלו התוכניות להפקעת אדמות בגליל, בנגב ובמשולש, תנופה חזקה.

קיימת סכנה מיידית להפקעת אלפי דונאמים בעמק בית-נטופה (,אזור 9" שנסגר בצו השלטונות) אשר תפגע בכפרים עראבה, זיר-חנא וסכנין ותגרום לנישולם של 3000 תושבי ערב-אל-סוואעד. **קיימת סכנה מיידית** להפקעת 2500 דונאמים מכפר-קאסם ולהפקעת אדמות מהכפרים תמרה וכבול.

הפקעות אלו הפוגעות בתושבים ערביים, אזרחי ישראל, הן פגיעה בזכות האדם האלמנטרית לחיות על אדמתו, לעבדה וליהנות מפירותיה; הפקעות אלו הן פגיעה בזכויות האזרחיות של תושבים ערבים, אזרחי ישראל, לחיות בשוויון ובלי סכנה של נישול.

יתבעו אזרחי ישראל מהממשלה לבטל את התוכניות להפקעת קרקעות!

- * הרימו תרומה למימון פעולות הליגה לזכויות האדם והאזרח.
- * ת"א - ת"ד 14192.